

ЯК ЗЕКОНОМИТИ ТЕПЛОНОСІЙ ТА НЕ ЗАМЕРЗНУТИ

На початку кожного опалювального сезону особливої актуальності набуває тема обігріву будинку чи квартири. В кожного виникає питання: «Як зекономити взимку на теплоносіях та не замерзнути?». Одна з відповідей - встановлення теплої підлоги. Найбільш економічною в експлуатації вважається водяна підлога, де для укладання передбачена бетонна стяжка, яка вимушено підіймає рівень підлоги, має довготривалий період монтажу, та яку категорично не можна використовувати в будинках зі слабким перекриттям і в приватних будинках зі старими дерев'яними основами в зв'язку із великою вагою (приблизно 250-300 кг/м²). Для таких випадків була створена альтернативна система - суха тепла підлога. Суха підлога має ряд переваг: швидкий монтаж, завдяки відсутності "мокрих" процесів; мінімальні витрати при монтажі; невелика вага конструкції, яка дозволяє використовувати її в будинках будь-якого виду; через невелику товщину шару (від 20 мм) доречно використовувати в невисоких приміщеннях; стійкість до змін температур; рівномірний нагрів приміщення; високі показники шумо- та теплоізоляції; вага сухої системи складає приблизно 25-30 кг/м². До недоліків сухої теплої підлоги у порівнянні з традиційними системами теплої підлоги можна віднести: використання полістирольних панелей потребує більших капіталовкладень; суха тепла підлога характеризується більш низькою тепловіддачею.

Суха підлога може бути виконана із різного складу елементів, які відрізняються між собою матеріалом, способом укладки та ефективністю в подачі тепла. Розрізняють дві основні системи сухої (настильної) стяжки. Полістирольна система може використовуватись в дерев'яних будинках, в спорудах з бетонним перекриттям, але, через невелику вагу, частіше використовується в щитових і каркасних будинках. Для жорсткості системи використовуються гіпсоволокнисті вологостійкі листи, що укладаються на суху підлогу в шаховому порядку в два шари. Для зручності монтажу полістирольні вироби виготовляються трьох видів: полістирольні мати, гладкі плити та металеві пластини. Але незалежно від вибраного виду, конструкція полістирольної сухої підлоги не перевищує 5 - 7 см, тоді як мінімальна висота бетонної стяжки - приблизно 10 см. Дерев'яна система особливо популярна у дерев'яних будинках, де використовуються балочні перекриття. Такий вибір обумовлений тим, що конструкція системи виконана з екологічно чистих та міцних матеріалів, а всі вироби мають доступну ціну і легко монтується. Дерев'яна система виконується двох видів: рейкова система з дерев'яно-стружкової плити, МДФ або вологостійкої фанери товщиною до 2 см і вологістю до 10%, та модульна система з дерев'яної стружки. Незалежно від вибору укладання сухої стяжки, на теплу водяну підлогу після монтажу спочатку укладається несучий шар ГВЛ (гіпсоволокнистий лист) і лише потім фінішне покриття. Щоб отримати рівномірний обігрів кімнати, необхідно встановити додаткове обладнання. У пристрій сухої підлоги входять такі вироби як: насосозмішувальний вузол; колектор; термостат; термодатчик. Для монтажних робіт сухої підлоги потрібні такі матеріали: поліетиленова гідроізоляційна плівка; демпферна стрічка; будівельний скотч; плити ГВЛ.

Електропідлоги працюють за принципом обігріву приміщення за рахунок виділення теплової енергії. Для цього на чорнову основу укладаються нагрівальні елементи, об'єднані в один або кілька контурів, які потім підключаються до мережі через терморегулятори. За принципом роботи розрізняють два основних види електричних підлог. На базі резистивного кабелю: резистивні дроти можуть випускати в мотках певної довжини, або в якості готових секцій - нагрівальних матів (кабель заздалегідь покладений на склоткану основу). Перший варіант часто використовують для монтажу в стяжку, а другий під керамограніт або кахель в шар клею. Інфрачервоні: системи випускають у вигляді плівок або стержневих конструкцій. На відміну від резистивних кабелів, такі нагрівачі при роботі не виділяють електромагнітний імпульс, а також мають більш високу тепловіддачу і менше споживання електроенергії. ІЧ-плівки укладаються без клею і стяжки "сухим" способом, а стержні - в клей для плитки.

Отже, розглянувши всі переваги та недоліки теплої підлоги під ГВЛ, можна з упевненістю підтвердити, що це непогана альтернатива бетонній стяжці. Для проведення монтажу не потрібні певні навички і не займає багато часу. В експлуатацію систему можна ввести одразу після укладання.